

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 247/05
21.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Јолан Мадарас, записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Ужицу изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу К. број 83/04 од 27.12.2004. године, у седници већа одржаној дана 21. априла 2005. године донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Ужицу и пресуда Окружног суда у Ужицу К. број 83/04 од 27.децембра 2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном првостепеном пресудом на основу члана 355. тачка 3. ЗКП ослобођен је од оптужбе оптужени АА због кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, и одлучено је, да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећена ВВ је са имовинско – правним захтевом упућена на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Ужицу због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и предложено је, да се првостепена пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Бранилац оптуженог АА, адвокат из АБ је дао одговор на жалбу јавног тужиоца и предложио је, да се иста одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Републички јавни тужилац у Београду дописом Ктж. 372/05 од 24.2.2005. године је предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Ужицу и укине првостепена пресуда.

Врховни суд Србије размотрио је списе предмета, првостепену пресуду, изјављену жалбу, писмени одговор на жалбу и писмени предлог Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, ни повреде кривичног закона, на које жалбени суд увек пази по службеној дужности у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

По налажењу Врховног суда, пресуда је јасна, разумљива и у изреци и у образложењу, и иста не садржи противречности нити друге недостатке, које би је чиниле мањкавом у смислу члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Стога је изјављена жалба јавног тужиоца због битне повреде одредаба кривичног поступка неоснована.

Чињенично стање пресуде је правилно и потпуно утврђено, и правилно је изведен закључак, да не постоји довољно доказа за доношење осуђујуће пресуде према оптуженом АА, због кривичног дела силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Правилно је изнето у образложењу пресуде, да је оптужени знао, да је оштећена млађа од 18 година, јер му је то сама саопштила, обљуба над оштећеном је извршена у ходнику хотела "ББ" у ВВ, на спрату, након што је оштећена вече провела са оптуженим у друштву боравећи у кафићима.

У изјављеној жалби браниоца се посебно указује, да је оптужени "отпор сломио још у парку", у близини хотела "ББ", показао чврсту одлучност да је не пусти да оде, претећи силовањем", који наводи потврђују став суда, да је оштећена имала прилике да пружи отпор и пре него што је дошла у лице места – у ходник хотела на спрату, где је обављен полни однос.

Околности извршења обљубе, да је за време трајања наводног насилног полног односа оштећена телефоном разговарала са својом бабом, надаље, да оштећена која је прегледана непосредно након догађаја није имала никакве повреде, по телу, указује на правилан закључак суда, да конкретном приликом није било примене такве силе, која је потребна за постојање свих законских елемената силовања из члана 103. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Током изведеног доказног поступка, суд није дошао до таквих доказа, који би потврдили наводе оптужнице, и по мишљењу Врховног суда, у конкретном случају није било основа за доношење осуђујуће пресуде.

У изјављеној жалби јавни тужилац понавља, да се оштећена опирала, да је њен отпор био довољан, да се предметна обљуба оцени као насилна, међутим, поменуте наводе Врховни суд оцењује као неосноване.

Налазећи, да изјављена жалба није основана, Врховни суд Србије је у смислу члана 388. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа – судија

Јолан Мадарас, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ОК